

7 Αυγούστου 2021

Ιερομόναχος, π. Ευστάθιος, Μακάρι να είχαμε όλοι τέτοιες πλάνες!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Από αριστερά: ο Ιερομόναχος, π. Ευστάθιος Νεοσκητιώτης (1922-1981) με τον Γέροντα, Ιερομόναχο, π. Ελπίδιο (1913-1983).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο π. Ευστάθιος [Ιερομόναχος, π. Ευστάθιος Νεοσκητιώτης (Παπαγεωργίου)] έζησε στο Περιβόλι της Παναγίας μόνο για τρία χρόνια, αλλά αυτά ήταν αρκετά για να διέλθει με σθένος, παρά την ηλικία του και τα προβλήματα υγείας που είχε, τη στενή και τεθλιμμένη οδό του μοναχισμού και να λάβει παρά του δωρεοδότη Κυρίου άφθονη τη θεία Χάρη και πλούσια χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Ουδέποτε, όμως, θεώρησε ότι αυτά που βίωνε ήταν κάτι το σημαντικό.

Πάντοτε ταπεινωνόταν ενώπιον όλων, θεωρώντας τον εαυτό του ως αρχάριο και τον έσχατο των μοναχών.

Κάποτε ρώτησε τον Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο, ο οποίος ήταν τότε νεαρός μοναχός στο Άγιον Όρος:

- Τελευταία, όταν προσεύχομαι στο κελλί μου, δεν ξέρω τι συμβαίνει, να μου πεις και εσύ, γεμίζει μια ευωδία όλος ο τόπος και πολλές φορές ένα απαλό και ήσυχο φως φωτίζει όλο το κελλί. Εγώ, όμως, φοβάμαι μήπως είναι πλάνη. Να ρωτήσεις, σε παρακαλώ, τον Γέροντά σου, τον Γέροντα Ιωσήφ [τον αργότερα Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινό], να μου πει μήπως πλανώμαι».

Και, όταν ρωτήθηκε ο Γέροντας Ιωσήφ, απάντησε χαριτολογώντας: «Μακάρι να είχαμε όλοι τέτοιες πλάνες»!

Από το «Επίμετρο» του βιβλίου, ο «Γέροντας Ελπίδιος, (1913-1983)», έκδοση Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Ορούντα-Κύπρος, 2018.

<https://bit.ly/3yy8nb7>